

XVI Rajd Walentynkowy

z miłością i Constanssem w tle

16 lutego 2020 • Mosina

I runda PSMO - I runda OPZT - I runda MMM

AUTOMOBILKLUB WIELKOPOLSKI
DELEGATURA MOSINA oraz KSPiT

Mosina 2020-02-16

Odcinek 2

PKC1 ... META

Długość 66 km

Czas 180 min

Constans-1 (Obowiązuje tylko na terenie miasta MOSINA)

Na każdym realnym skrzyżowaniu typu „T” (ściana, opór), pierwszy raz skręć realnie w prawo.

PKP i T-PKP wpisujemy do **Karty Drogowej - Tabela PKP** (w pierwsze wolne miejsce - od prawej do lewej bez skreśleń/poprawek)

PKP (tylko po prawej stronie drogi)

-- **Tablice organizatora**

-- **pierwsze dwie litery** z tablic „początek miejscowości” [E-17]

T-PKP

(zadanie turystyczne - może występować po prawej lub lewej stronie drogi)

-- **Krzyż Przydrożny** - do Karty Drogowej wpisujemy literę „K”

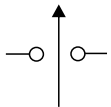

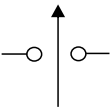
Odpowiedzi na ZADANIA wpisujemy do **Tabeli ZADANIA**. Wpisujemy podany symbol odpowiedzi lub odpowiedź w odpowiednio ponumerowaną kratkę.

PKC 1 TARGOWISKO MOSINA			AMOREK		Skryta ← Strzelecka		0,00
--------------------------------------	--	--	--------	--	---------------------------	--	------

						Następne 5,5 km jedź asfaltem	2,40	0,00
--	--	--	--	--	--	--	------	------

AMOREK					
--------	--	--	--	--	--

Będlewo

		Jesteś na terenie Pałacu Będlewo. Objedź środkowy trawnik i odpowiedz na dwa pytania: * ZAD 2. i * ZAD 3.		

ZAD 2. Ile okrągłych wież „broni” front Pałacu w Będlewie?

ZAD 3. Postać nimfy w pałacowej fontannie trzyma:

- 3A - pęk kwiatów
- 3B - kołczan ze strzałami
- 3C - dzban

Najbardziej barwnym właścicielem Będlewa był Bolesław Potocki. Współzałożyciel Banku Kwilecki, Potocki i SKA, członek Komitetu Teatralnego, który ofiarował spółce ogród i plac pod budowę Teatru Polskiego w Poznaniu. Był bardzo zdolnym finansistą i gospodarzem.

Niestety powodzenie materialne nie szło w parze ze szczęściem osobistym.

Wcześniej stracił dwóch braci. W 1861 roku ożenił się z Heleną Kwilecką, z którą miał córkę Helenę.

Szybko jednak owdowiał i w 1871 roku zawarł kolejne małżeństwo tym razem jego wybranką została Józefa z Mycielskich.

Z nią miał trójkę potomstwa, synów Józefa i Bolesława oraz córkę, słynną z urody, Felicję.

Z nią właśnie wiąże się głośny skandal, który rozpałał do czerwoności ówczesne towarzystwo.

Otóż Felicja, podówczas już żona Macieja Mielżyńskiego, nawiązała romans ze swym dwudziestoosmioletnim, przyrodnym siostrzeńcem, Alfredem Miączyńskim.

Wprawdzie, najprawdopodobniej utracusz i hulaka Alfred szukał u Felicji raczej wsparcia finansowego niż uciech cielesnych, ale opinia publiczna wiedziała „swoje”. Na salonach nie brakowało plotek, dwuznacznych spojrzeń, gwałtownej zmiany tematu lub zawieszania głosu kiedy zbliżał hrabia Maciej.

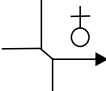
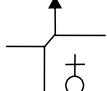

Zdradzany mąż w końcu „nie wytrzymał ciśnienia” i kiedy Felicja i Alfred 21 grudnia 1913 roku powrócili razem ze wspólnych zakupów w Poznaniu, zastrzelił oboje w swoim dworze w Dakowach Mokrych.

Co jest zadziwiające w tej sprawie, to fakt, iż podwójne morderstwo uszło Mielżyńskiemu „na sucho”. Sąd uznał, że działał w obronie honoru własnego i uniewinnił go.

Mimo tego wyroku, arystokracja i ziemiaństwo ignorowało osobę hrabiego Macieja. Skazany na towarzyski ostracyzm, wyjechał i pięć lat po zabójstwie Felicji ożenił się powtórnie z Wiktorią Adutt.

Od tego czasu, po pałacu w Będlewie snuje się duch nieszczęsnej Felicji pod postacią czarnej damy.

Tomice

	Zaparkuj po prawej stronie drogi i odpowiedz na pytania: * ZAD 4 * ZAD 5	ZAWRÓĆ		

ZAD 4. Ile dzwonów wisi w drewnianej, zabytkowej dzwonnicy po wschodniej stronie kościoła?

ZAD 5. W którym roku został odlany „młodszy” zabytkowy dzwon zabytkowej dzwonnicy w Tomicach?

Kościół powstał przed 1463 r. z fundacji chorążego poznańskiego Mikołaja Tomickiego, właściciela wsi. Jego wnętrze całkowicie przebudowano w 1770 r. w stylu barokowym. Od zewnątrz zachował późnogotycką bryłę, z charakterystycznymi stromymi dachami i okazałymi przyporami. Wyposażenie przeważnie barokowe i rokokowe z XVII-XVIII w.

Płyty nagrobne

Unikatowymi na skalę krajową i europejską są dwie renesansowe płyty nagrobne chorążego Mikołaja Tomickiego, znajdujące się we wnętrzu świątyni.

Pierwsza, wykonana została z piaskowca na początku XVI wieku.

W rogach umieszczono 4 herby rodowe: Tomickich – herb Łódzia, żony Mikołaja – Nałęcz, oraz babek – Leliwa i Jastrzębie.

Płyta z napisem „*Tu spoczywa szlachetny pan Mikołaj Tomicki chorąży poznański, fundator tego kościoła. Niech spoczywa w pokoju. 1478*” przedstawia stojącą postać w zbroi i okrągłej czapce, obok którego widnieje wbity w ziemię miecz.

Druga ufundowana została przez syna Mikołaja – Piotra Tomickiego w 1524 roku. Jest to jedna z dwunastu zachowanych płyt nagrobnych wykonanych z brązu w sławnej pracowni braci Vischerów w Norymberdze. Płyta składa się z 4 części głównych oraz 6 bocznych. Przedstawia Mikołaja Tomickiego w pełnym uzbrojeniu, z płaszczem lecz bez nakrycia głowy, o którego ramię wsparta jest chorągiew, a u stóp leży hełm z pióropuszem. W górnym lewym rogu znajduje się herb Tomickich, a w tle widnieją budynki renesansowego miasta. Całość kompozycji otacza fryzowy wieniec, a u dołu płyty umieszczono łaciński napis: „*Mikołajowi Tomickiemu, chorążemu poznańskiemu, w wojnie i pokoju sławnemu, szczególnie cnotami roztropności i pobożności, czystości życia i troski o chwałę Bożą i wiarę – Piotr biskup krakowski i poznański i podkanclerze Królestwa Polskiego ojcu najlepszemu i dobrze zasłużonemu położył dnia 2 lipca 1524 roku*”.

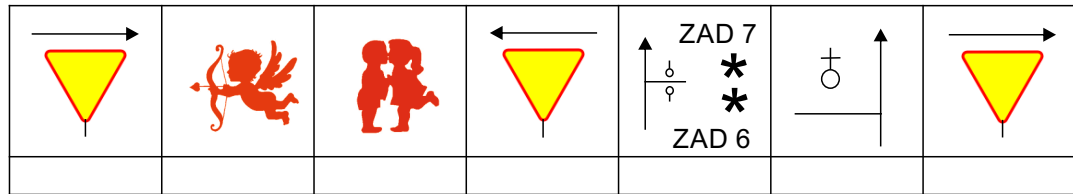
Dzwony

W drewnianej, zabytkowej dzwonnicy po wschodniej stronie kościoła znajdują się historyczne dzwony.

Pierwszy, wykonany w 1541 roku zdobi łaciński napis „*O rex gloriae veni cum pace*”.

Drugi, odlany w 1613 roku, oprócz inskrypcji łacińskiej „*Gloria in excelsis Deo*” posiada pierwszy w Wielkopolsce, a przypuszczalnie i w kraju napis w języku polskim głoszący „*Przez Bossum (Bożą) pomoc uliał mie Hans Renagel 1613*”.

Jeziorki

ZAD 6. Gdzie została wysłana „Zofietka” po zaręczynach ze Stefanem ?:

- 6A - do Paryża
- 6B - do Maroka
- 6C - do Berlina

ZAD 7. Gdzie osiadła Zofia po wojennej tułaczce ?:

- 7A - w USA
- 7B - w Angli
- 7C - w Australii

Pałac wybudowano w latach 80-tych XIX wieku dla Heinricha von Tiedemanna. W 1900 roku, 1 lipca, odbył się w Jeziorkach uroczysty zjazd członków Hakaty. Zjechało się 1500 osób, które z polecenia gospodarza, uroczystie witano już na dworcu w Buku i przywieziono do Jezierek bryczkami.

Jeziorki pozostały własnością Tiedemannów do 1919 roku, kiedy to na mocy traktatu wersalskiego wieś dostała się pod polskie panowanie. Według Heinricha Tiedemanna pruski patriota nie mógł zostać lojalnym poddanym państwa polskiego więc z bólem serca sprzedał Jeziorki i wyjechał do Berlina, gdzie wkrótce zmarł. Nota bene właściciele sąsiednich majątków Ifflantowie (ze Skrzynek) i Tiemanowie (z Sapowic) takich rozetek nie mieli i pozostali w swych majątkach.

Jeziorki kupił Stefan Dąbrowski herbu Rawicz. Była to bardzo korzystna transakcja, bo majątek był wzorowo prowadzony, a szalejąca inflacja z dnia na dzień obniżała wartość pieniędzy. Za czasów Dąbrowskiego pałac został gruntownie przebudowany. Dodano wówczas dwa ganki, werandę z kolumnami, marmurowe schody, ściany obłożono płytami piaskowca.

Stefan ożenił się z Zofią z Tabędzkich. Z ich zaręczynami wiąże się romantyczna historia. Podobno matka „Zofietki” niezbyt przychylnym okiem patrzyła na starszego o szesnaście lat konkurenta do ręki córki. Wysłała więc Zofię do Maroka, licząc na to, że odległość zniechęci Stefana do dalszych starań. Pomyliła się. Dąbrowski odszukał pannę Tabędzką i przywiózł z powrotem do Europy. Ślub wzięli we Wiedniu, miodowy miesiąc spędzili w Paryżu a w podróż poślubną pojechali do Afryki Południowej. Czyli wszystko odbyło się *comme il faut*...

Oboje wiedli wystawne życie, prowadzili dom otwarty. W Jeziorkach odbywały się wielodniowe polowania, wystawne bale. Państwo Dąbrowscy lubili także podróże, często odwiedzali Włochy, Francję, Czechosłowację. Pan Stefan doglądał majątku nie zajmując się polityką, działał za to na rzecz kolonizacji puszczy nad Amazonką... Pani Zofia zajmowała się wychowaniem córek, gospodarstwem domowym, ale znajdowała również czas na wyjazdy do Warszawy po zakupy i do krawcowej.

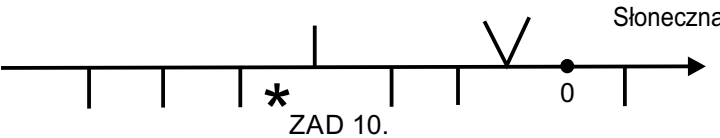

Przyjemną egzystencję przerwał wybuch II wojny światowej. Pan Stefan, jako kapitan rezerwy został zmobilizowany i oddelegowany jako oficer łącznikowy do Brytyjskiej Misji Wojskowej. Pani Zofia, „Zofietka”, jak ją pieszczotliwie nazywano, początkowo schroniła się z córkami, Teresą i Beatą, w majątku swej babci, w Różance nad Bugiem. Po 17 września via Rumunia udało im się uciec z zagrożonych wojną terenów. Po długiej tułaczce osiadła w USA, gdzie spotkała się z mężem. Niestety, pan Stefan zmarł w 1944 roku. Młodsza od niego o szesnaście lat Zofietka wyszła ponownie za mąż za Amerykanina Roberta Thomasa.

W czasie II wojny w majątku rezydował niemiecki zarządca. Początkowo funkcję tę pełnił Ernst Buschow, który przyzwoicie traktował Polaków. Niestety, jego następcą (od 1942 roku) Wilhelm Wuhle zapisał się jak najgorzej w pamięci mieszkańców Jezierek. 20 stycznia 1945 roku, na skutek rozkazu o ewakuacji, majątek opuścili wszyscy Niemcy.

Jednak następnego dnia Jeziorki były świadkiem przemarszu pod eskortą SS-manów, więźniów z obozu w Żabikowie przenoszonych do obozów w głębi Rzeszy.

Słupia

ZAD 8. ↑ ♀* ZAD 9.*	Słoneczna 		Słoneczna
---------------------------	--	--	--

ZAD 8. Ile dzwonów wisi we wnękach bramy kościoła?

ZAD 9. Komu poświęcony jest pomnik odsłonięty w 1934 roku:

8A - Proboszczowi parafii Słupia

8B - Papiieżowi Janowi Pawłowi II

8C - Poległym za Wolność

ZAD 10. Podaj rok budowy strażnicy w Słupi:

Powstanie wielkopolskie było wielkim zrywem niepodległościowym, który objął całą Wielkopolskę. W wielu miejscach tworzone były powstańcze oddziały, które wystąpiły przeciwko pruskiemu zaborcy. Również mieszkańcy Słupi i okolic leżących w dzisiejszej gminie Stęszew wzięli aktywny udział w walkach z Niemcami. Wielu z nich oddało życie za wolność Wielkopolski.

W latach trzydziestych XX w. powstał w Słupi społeczny komitet budowy pomnika poległych w latach 1914-1918. Obelisk, który stanął przy kościele parafialnym, odsłonięty został uroczyście w 1934 r.

Poza ofiarami I wojny światowej i powstania wielkopolskiego upamiętniał również poległych w wojnie polsko-bolszewickiej z lat 1919-1920.

Przed ścianą z tablicami z nazwiskami poległych stała na wysokiej kolumnie figura Najświętszego Serca Jezusa. Po II wojnie światowej pomnik "Poległym za wolność" uzupełniły dwie tablice zawierające nazwiska mieszkańców parafii słupskiej, którzy stracili życie w czasie wojny i hitlerowskiej okupacji.

ZAMEK VON TRESKOV

Wieś Strykowo w XVII wieku należała do rodu Korzbok-Strykowskich, następnie do Skalańskich, aby w XIX wieku trafić w ręce von Trestków, rodu który mieszkał w Wielkopolsce do 1945 roku i należał w tym czasie do najzamożniejszych posiadaczy ziemskich w tym rejonie. Początek ich bogactwa datuje się na koniec XVIII wieku, kiedy to rząd pruski sprzedał świeżo nobilitowanemu Zygmuntowi Otto von Trestkowi (nieślubnemu synowi Alberta Zygmunta Fryderyka von Treskow), dobra uzyskane po kasacie majątku cysterskiego w Owińskach.

Od czasu nobilitacji Zygmunta ród rozdzielił się na dwie gałęzie, starsza jego linia pisze się von Tresckow. Jako ciekawostkę mogę podać, iż według legendy Otton von Treskow jadąc na manewry wojskowe do Obornik poznał córkę owczarza Józefinę Koperską w której zakochał się tak bardzo, że wymusił na jej właścicielu zwolnienie wybranki z poddaństwa, nadał tytuł szlachecki, wykształcił na dworze cesarskim w Berlinie i w końcu 17 października 1836 roku pojął za żonę. Wpis w parafialnej księdze ślubów w Owińskach zdaje się potwierdzać tę legendę.

Z rodu von Trestków (aczkolwiek z linii pisanej z „c”) pochodził uczestnik zamachu na Hitlera, pułkownik Hennig von Tresckow.

Pałac von Trestków powstał około 1900 roku jako imitujący warowną rezydencję „pałaco–zamek”. Został wzniesiony dla Hansa von Trestkow, ówczesnego właściciela Strykowa. Jest to budowla neogotycka z secesyjnymi zdobieniami. Składa się z wielu przylegających do siebie brył nad którymi góruje umieszczona centralnie masywna kwadratowa wieża z ażurową loggią.